

приканвала отъ различни страни на Европа (запр. мъдрецъ тѣ Декартъ). Уобщто съ навикъ тѣ си и съ животъ тѣ си тя гледала да прилича на мъжъ, и за много работи въ поведение то си правила да се чудеть. Кога ѝ натегнала лютеранска та вѣра, тя станала католикиня; нѣ заштото, който си промѣнялъ вѣра та, споредъ законъ тѣ, не можалъ да царова въ Швеция, затова Христина се отрекла отъ прѣстоль тѣ и го оставила на братучедъ тѣ си *Карлъ X*. Слѣдъ това Христина напуснала Швеция, пътовала по Франция, по Нидерландия, по Италия, и найсетнѣ послѣдни ти години отъ беспокойнѣи си животъ прѣкарала въ Римъ.

Между това Норвегия останала съединена съ Дания. Въ Норвегия и Дания съшто така се утвърдила реформация та.

Послѣдни Ягеловци въ Полша. Полско то кралство въ начало то на нови ти вѣкове било най-силно въ источна Европа. То състояло отъ двѣ половини: отъ полски владовишта и отъ велико то княжество Литовско (въ Литовско то княжество собствена Литва била една много малка часть, а всички ти други области били руски, именно: Бѣлорусия, Волиния и Украйна). Всяка пловина била като отдѣлна държава, и главна връска между тѣхъ билъ кралскѣи родъ на Ягеловци ти, който владѣлъ Литва, като свое наследственено княжество.

Най-спокойно и честито царовалъ умнѣи Ягеловѣи внукъ *Сигизмундъ I* (1506—1548), който умѣлъ да удържи своеволие то на шляхта та. Синъ му *Сигизмундъ II Августъ* (1548—1572 год.) билъ добръ господаръ, нѣ много разглезенъ и непостоянъ. Съ него се довършилъ мъжкѣи родъ на Ягеловци ти и така се прѣкъснала главна та връска на Литва съ Полша. Затова Поляци ти клонили Сигизмунда да заякчи съ единъ формаленъ актъ